

บทที่ 4

ผลการวิจัย

การนำเสนอผลการวิจัยเรื่อง รูปแบบการเรียนรู้และผลสัมฤทธิ์ทางภาษาอังกฤษของนักศึกษาคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา ผู้วิจัยขอเสนอผลการวิจัยและผลการวิเคราะห์ข้อมูลในรูปแบบตารางประกอบความเรียงเป็น 3 ตอนดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์สถานภาพของนักศึกษาชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาภาษาอังกฤษ โดยใช้ค่าร้อยละ

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นเกี่ยวกับรูปแบบการเรียนรู้และผลสัมฤทธิ์ทางภาษาอังกฤษของนักศึกษา โดยใช้ค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างรูปแบบการเรียนรู้และผลสัมฤทธิ์ทางภาษาอังกฤษ โดยใช้ค่าสหสัมพันธ์อย่างง่ายของเพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation Coefficient)

4.1 ข้อมูลสถานภาพของนักศึกษา

จากการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพของนักศึกษา สามารถแจกแจงความถี่และหาค่าร้อยละของนักศึกษา จำแนกตามเพศ และ ผลสัมฤทธิ์ทางภาษาอังกฤษ ดังตารางที่ 4.1

ตาราง 4.1 จำนวน และร้อยละ ของนักศึกษา จำแนกตามเพศและผลสัมฤทธิ์ทางภาษาอังกฤษ

ลักษณะทางประชากรศาสตร์	จำนวน (n=80)	ร้อยละ
1. เพศ		
ชาย	13	16.30
หญิง	67	83.70
2. ผลสัมฤทธิ์ทางภาษาอังกฤษ		
ระหว่าง 2.01 ถึง 3.00	41	51.30
ตั้งแต่ 3.01 ขึ้นไป	39	48.70

จากตารางที่ 4.1 พบว่าผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ นักศึกษาชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาภาษาอังกฤษ จำนวน 80 คน เป็นเพศชาย จำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 16.30 เพศหญิง 67 คน คิดเป็นร้อยละ 83.70

ส่วนผลสัมฤทธิ์ทางภาษาอังกฤษของนักศึกษา พบว่านักศึกษาจำนวน 80 คน มีผลสัมฤทธิ์ทางภาษาอังกฤษอยู่ระหว่าง 2.01 ถึง 3.00 จำนวน 41 คน คิดเป็นร้อยละ 51.30 และผลสัมฤทธิ์ทางภาษาอังกฤษตั้งแต่ 3.01 ขึ้นไป จำนวน 39 คน คิดเป็นร้อยละ 48.70

4.2 ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นเกี่ยวกับรูปแบบการเรียนรู้และผลสัมฤทธิ์ทางภาษาอังกฤษของนักศึกษา

ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นเกี่ยวกับรูปแบบการเรียนรู้ของนักศึกษาแบ่งรูปแบบการเรียนรู้เป็น 6 แบบ ได้แก่ แบบอิสระ แบบหลีกเลี่ยง แบบร่วมมือ แบบพึ่งพา แบบแข่งขัน และแบบมีส่วนร่วม รวมถึงการสรุปผลการวิเคราะห์ในภาพรวมทั้ง 6 แบบ ทั้งนี้ผู้วิจัยจะนำเสนอผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นในแต่ละแบบเรียงตามลำดับข้างต้น เพื่อให้ผลการวิเคราะห์มีความชัดเจนและเข้าใจได้ง่ายดังตารางที่ 4.2-4.8

ส่วนผลการวิเคราะห์ผลสัมฤทธิ์ทางภาษาอังกฤษของนักศึกษาได้แบ่งระดับผลสัมฤทธิ์ทางภาษาอังกฤษออกเป็น 2 ระดับ ได้แก่ ผลสัมฤทธิ์ทางภาษาอังกฤษระหว่าง 2.01 ถึง 3.00 และผลสัมฤทธิ์ทางภาษาอังกฤษตั้งแต่ 3.01 ขึ้นไป ดังตารางที่ 4.9

ตารางที่ 4.2 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานระดับความคิดเห็นของนักศึกษาเกี่ยวกับรูปแบบการเรียนรู้แบบอิสระ

แบบอิสระ	ระดับความคิดเห็น		
	$\bar{x}$	S.D.	แปลผล
1. นักศึกษาชอบทำการบ้านให้เสร็จด้วยตนเอง	3.73	.711	มาก
2. ความรู้ที่นักศึกษามีเทียบเท่ากับเนื้อหาในเอกสารตำรา	2.66	.655	ปานกลาง
3. นักศึกษาเรียนสิ่งที่นักศึกษารู้สึกว่าสำคัญ ซึ่งอาจไม่ใช่สิ่งที่อาจารย์เห็นว่าสำคัญ	3.75	1.061	มาก
4. นักศึกษาได้รับความรู้มากมายจากการเรียนด้วยตนเอง	3.63	1.072	มาก
5. นักศึกษาเชื่อมั่นว่านักศึกษาสามารถเรียนด้วยตนเอง	3.66	1.102	มาก
6. นักศึกษาพยายามพัฒนาความคิดของตนเองเกี่ยวกับเนื้อหาของรายวิชาที่เรียน	3.51	1.067	มาก
7. นักศึกษามีความคิดของตนเองเกี่ยวกับลำดับการเรียนในชั้นเรียน	3.47	.886	มาก
8. หากนักศึกษาสนใจในหัวข้อใดหัวข้อหนึ่ง นักศึกษาจะหาข้อมูลที่เกี่ยวข้องด้วยตนเอง	4.00	.900	มาก
9. นักศึกษาสนุกกับการทำโครงการและการบ้านด้วยตนเองมากกว่าทำกับคนอื่น	2.80	1.216	ปานกลาง
10. เมื่อพบปัญหาที่ไม่เข้าใจ นักศึกษาจะหาคำตอบด้วยตนเองก่อน	4.26	.853	มากที่สุด
ภาพรวม	3.55	.502	มาก

จากตารางที่ 4.2 พบว่าระดับความคิดเห็นของนักศึกษาต่อรูปแบบการเรียนรู้ แบบอิสระ โดยภาพรวม อยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.55$, S.D. = .502) และหากพิจารณาเป็นรายข้อ ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ เมื่อพบปัญหาที่ไม่เข้าใจ นักศึกษาจะหาคำตอบด้วยตนเองก่อน อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 4.26$, S.D. = .853) รองลงมา หากนักศึกษาสนใจในหัวข้อใดหัวข้อหนึ่ง นักศึกษาจะหาข้อมูลที่เกี่ยวข้องด้วยตนเอง อยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.00$, S.D. = .900) และนักศึกษาเรียนสิ่งที่นักศึกษารู้สึกว่าสำคัญ ซึ่งอาจไม่ใช่สิ่งที่อาจารย์เห็นว่าสำคัญ อยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.75$, S.D. = 1.061) ตามลำดับ

ตารางที่ 4.3 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานระดับความคิดเห็นของนักศึกษาเกี่ยวกับรูปแบบการเรียนรู้ แบบหลีกเลี่ยง

แบบหลีกเลี่ยง	ระดับความคิดเห็น		
	$\bar{x}$	S.D.	แปลผล
1. นักศึกษามักจะหลับในชั้นเรียน	2.24	1.224	น้อย
2. นักศึกษาเบื่อกิจกรรมในชั้นเรียน	2.69	1.153	ปานกลาง
3. นักศึกษาไม่ค่อยจะรู้สึกตื่นเต้นหรือชื่นชอบเอกสารที่เรียนในชั้นเรียน	3.14	1.199	ปานกลาง
4. ส่วนใหญ่นักศึกษาไม่ต้องการเข้าเรียนในชั้นเรียน	2.46	1.458	น้อย
5. นักศึกษาไม่สนใจเข้าร่วมอภิปรายและแลกเปลี่ยนความคิดเห็นในชั้นเรียน	2.65	1.057	ปานกลาง
6. นักศึกษาไม่สนใจที่จะเรียนสิ่งต่างๆในชั้นเรียน	2.06	1.306	น้อย
7. นักศึกษาไม่ได้เรียนเพื่อได้รับความรู้ แต่เรียนเพียงเพื่อสอบผ่าน	2.50	1.273	น้อย
8. นักศึกษาจะเร่งเรียนและรีบท่องหนังสือเฉพาะเพื่อการสอบเท่านั้น	2.96	1.195	ปานกลาง
9. นักศึกษาชอบให้อาจารย์ไม่สนใจนักศึกษาระหว่างอยู่ชั้นเรียน	2.76	1.193	ปานกลาง
10. ระหว่างการเรียนในชั้นเรียน นักศึกษามักจะคุยเล่นกับเพื่อนด้านข้าง	3.36	1.022	ปานกลาง
ภาพรวม	2.68	.729	ปานกลาง

จากตารางที่ 4.3 พบว่าระดับความคิดเห็นของนักศึกษาต่อรูปแบบการเรียนรู้ แบบหลีกเลี่ยง โดยภาพรวม อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 2.68$, S.D. = .729) และหากพิจารณาเป็นรายข้อ ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ ระหว่างการเรียนในชั้นเรียน นักศึกษามักจะคุยเล่นกับเพื่อนด้านข้าง อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.36$, S.D. = 1.022) รองลงมา นักศึกษาไม่ค่อยจะรู้สึกตื่นเต้นหรือชื่นชอบเอกสารที่เรียนในชั้นเรียน อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.14$, S.D. = 1.199) และนักศึกษาระวังเรียนและรีบท่องหนังสือเฉพาะเพื่อการสอบเท่านั้น อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 2.96$, S.D. = 1.195) ตามลำดับ

ตารางที่ 4.4 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานระดับความคิดเห็นของนักศึกษาเกี่ยวกับรูปแบบการเรียนรู้ แบบร่วมมือ

แบบร่วมมือ	ระดับความคิดเห็น		
	$\bar{x}$	S.D.	แปลผล
1. นักศึกษาชอบทำกิจกรรมร่วมกับเพื่อนในชั้นเรียนมาก	3.53	.954	มาก
2. นักศึกษาชอบอภิปรายเนื้อหาที่เรียนกับเพื่อน	2.60	1.074	น้อย
3. นักศึกษาชอบฟังเพื่อนวิเคราะห์ประเด็นต่างๆที่ยกมาพูดในชั้นเรียน	4.05	.940	มาก
4. ผู้สอนควรมีการกระตุ้นให้ผู้เรียนร่วมแสดงความคิดเห็นร่วมกัน	3.99	.879	มาก
5. นักศึกษาชอบเรียนกับเพื่อนๆ เพื่อเตรียมตัวสอบ	3.34	1.018	ปานกลาง
6. นักศึกษาคิดว่าการอภิปรายและแลกเปลี่ยนในชั้นเรียนเป็นส่วนหนึ่งของการช่วยเหลือกันและเรียนเป็นหมู่คณะ	4.20	.719	มาก
7. การเรียนและมีความสัมพันธ์กับผู้อื่น เป็นส่วนประกอบที่สำคัญในชั้นเรียน	3.75	1.152	มาก
8. ความรู้ที่เรียนเกิดจากความร่วมมือของผู้สอนและผู้เรียน	4.06	.718	มาก
9. นักศึกษาพร้อมให้ความช่วยเหลือเพื่อนเมื่อเพื่อนไม่เข้าใจสิ่งที่เรียน	4.19	1.126	มาก
10. นักศึกษาพอใจเข้าร่วมกิจกรรมกลุ่มย่อยในชั้นเรียน	3.56	.809	มาก
ภาพรวม	3.73	.390	มาก

จากตารางที่ 4.4 พบว่าระดับความคิดเห็นของนักศึกษาต่อรูปแบบการเรียนรู้ แบบร่วมมือ โดยภาพรวม อยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.73$, S.D. = .390) และหากพิจารณาเป็นรายข้อ ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ นักศึกษาคิดว่าการอภิปรายและแลกเปลี่ยนในชั้นเรียนเป็นส่วนหนึ่งของการช่วยเหลือกันและเรียนเป็นหมู่คณะ อยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.20$, S.D. = .719) รองลงมา นักศึกษาพร้อมให้ความช่วยเหลือเพื่อนเมื่อเพื่อนไม่เข้าใจสิ่งที่เรียน อยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.19$, S.D. = 1.126) และความรู้ที่เรียนเกิดจากความร่วมมือของผู้สอนและผู้เรียน อยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.06$, S.D. = .718) ตามลำดับ

ตารางที่ 4.5 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานระดับความคิดเห็นของนักศึกษาเกี่ยวกับรูปแบบการเรียนรู้ แบบฟังพา

แบบฟังพา	ระดับความคิดเห็น		
	$\bar{x}$	S.D.	แปลผล
1. ความรู้จากตำราและคำบรรยายของอาจารย์เป็นสิ่งที่ถูกต้อง	3.90	.756	มาก
2. นักศึกษาอาศัยการเรียนรู้จากการบรรยายของอาจารย์ว่า ความรู้ส่วนใดสำคัญ และควรเรียนรู้	3.91	1.070	มาก
3. นักศึกษาต้องการคำแนะนำเรื่องการทำงานที่อาจารย์มอบหมายให้อย่างละเอียดและชัดเจน	4.69	.466	มากที่สุด
4. นักศึกษาทำการบ้านให้เสร็จตามวิธีที่อาจารย์สอน	4.01	.803	มาก
5. นักศึกษาต้องการคำแนะนำในการเรียนและการทำการบ้าน	4.18	.742	มาก
6. อาจารย์ประจำวิชาควรดูแลผู้เรียนอย่างใกล้ชิด	4.09	.860	มาก
7. นักศึกษาจดสิ่งที่อาจารย์สอนในชั้นเรียนเกือบทุกสิ่งในสมุดบันทึกของนักศึกษา	3.03	1.031	ปานกลาง
8. การจัดการเรียนการสอนอย่างมีขั้นตอน เป็นสิ่งที่นักศึกษาชอบมาก	4.08	1.088	มาก
9. นักศึกษาควรทราบขอบเขตเนื้อหาการสอบที่ชัดเจน	4.35	.873	มากที่สุด
10. นักศึกษาหวังว่าอาจารย์จะเขียนข้อความหรือเนื้อหาบนกระดาน	3.78	1.212	มาก
ภาพรวม	4.00	.424	มาก

จากตารางที่ 4.5 พบว่าระดับความคิดเห็นของนักศึกษาต่อรูปแบบการเรียนรู้ แบบฟังพา โดยภาพรวม อยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.00$, S.D. = .424) และหากพิจารณาเป็นรายข้อ ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ นักศึกษาต้องการคำแนะนำเรื่องการทำงานที่อาจารย์มอบหมายให้อย่างละเอียดและชัดเจน อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 4.69$, S.D. = .466) รองลงมา นักศึกษาควรทราบขอบเขตเนื้อหาการสอบที่ชัดเจน อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 4.35$, S.D. = .873) และนักศึกษาดูต้องการคำแนะนำในการเรียนและการทำการบ้าน อยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.18$, S.D. = .742) ตามลำดับ

ตารางที่ 4.6 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานระดับความคิดเห็นของนักศึกษาเกี่ยวกับ
รูปแบบการเรียนรู้ แบบแข่งขัน

แบบแข่งขัน	ระดับความคิดเห็น		
	$\bar{x}$	S.D.	แปลผล
1. การแข่งขันทำงานที่ได้รับมอบหมายกับเพื่อนเป็นเรื่องที่จำเป็นมาก	3.15	1.181	มาก
2. การที่จะได้รับคะแนนที่ดีต้องมีการแข่งขันกับเพื่อน	2.29	1.171	น้อย
3. ในชั้นเรียนนักศึกษาต้องแข่งขันเพื่ออธิบายให้เพื่อนเข้าใจความคิดของนักศึกษา	2.59	1.309	น้อย
4. นักศึกษาควรมีความกระตือรือร้นต่อการเรียนในชั้นเรียน	3.89	1.079	มาก
5. นักศึกษาพอใจที่จะตอบปัญหาหรือคำถามก่อนเพื่อนในชั้นเรียน	3.00	.959	ปานกลาง
6. นักศึกษาต้องขยันกว่าเพื่อนคนอื่นๆ เพื่อจะได้คะแนนในอันดับต้นๆ	3.58	.883	มาก
7. เรื่องที่สำคัญมากสำหรับนักศึกษาคือเป็นหนึ่งในผู้เรียนที่ดีที่สุดในระดับเรียนนั้น	2.98	1.222	ปานกลาง
8. นักศึกษาทำงานที่ได้รับมอบหมายดีกว่าเพื่อนคนอื่นๆในชั้นเรียน เพราะมันทำให้นักศึกษาโดดเด่นกว่าคนอื่น	2.36	1.150	น้อย
9. นักศึกษาอยากทราบว่าเพื่อนทำข้อสอบและงานที่ได้รับมอบหมายได้ดีเพียงใด	3.45	1.368	มาก
10. นักศึกษาหวังว่าอาจารย์จะชมเชยเมื่อนักศึกษามีคะแนนสอบและผลงานที่ดีกว่าเพื่อน	3.08	1.280	ปานกลาง
ภาพรวม	3.03	.648	ปานกลาง

จากตารางที่ 4.6 พบว่าระดับความคิดเห็นของนักศึกษาต่อรูปแบบการเรียนรู้ แบบแข่งขัน โดยภาพรวม อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.03$, S.D. = .648) และหากพิจารณาเป็นรายข้อ ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ นักศึกษาควรมีความกระตือรือร้นต่อการเรียนในชั้นเรียน อยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.89$, S.D. = 1.079) รองลงมา นักศึกษาต้องขยันกว่าเพื่อนคนอื่นๆ เพื่อจะได้คะแนนในอันดับต้นๆ อยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.58$, S.D. = .883) และนักศึกษอยากทราบว่าเพื่อนทำข้อสอบและงานที่ได้รับมอบหมายได้ดีเพียงใด อยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.45$, S.D. = 1.368) ตามลำดับ

ตารางที่ 4.7 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานระดับความคิดเห็นของนักศึกษาเกี่ยวกับ
รูปแบบการเรียนรู้ แบบมีส่วนร่วม

แบบมีส่วนร่วม	ระดับความคิดเห็น		
	$\bar{x}$	S.D.	แปลผล
1. ในชั้นเรียนนักศึกษามักเรียนและทำสิ่งที่อาจารย์มอบหมาย	4.09	.830	มาก
2. การเข้าชั้นเรียนเป็นสิ่งที่คุ้มค่า	4.18	1.087	มาก
3. นักศึกษาได้รับผลประโยชน์เมื่ออยู่ในชั้นเรียนมากกว่าอยู่บ้าน	3.71	.983	มาก
4. การศึกษาหาความรู้นอกห้องเรียนเป็นหน้าที่ของนักศึกษา	4.23	.886	มากที่สุด
5. กิจกรรมในห้องเรียนเป็นเรื่องสนุก	3.45	1.030	มาก
6. นักศึกษาพยายามที่จะมีส่วนร่วมในทุกรายวิชา	3.45	.992	มาก
7. นักศึกษาทำงานที่ได้รับมอบหมายทุกรายวิชา ไม่ว่าจะมั่นใจหรือไม่	3.90	.722	มาก
8. นักศึกษาทำงานที่ได้รับมอบหมายเสร็จก่อนเวลาที่กำหนด	2.73	1.125	ปานกลาง
9. นักศึกษาทำงานที่ได้รับมอบหมายได้ดีเท่ากับงานที่สามารถเลือกทำ	3.71	.844	มาก
10. นักศึกษามักจะนั่งแถวหน้าของชั้นเรียน	3.19	1.424	ปานกลาง
ภาพรวม	3.66	.575	มาก

จากตารางที่ 4.7 พบว่าระดับความคิดเห็นของนักศึกษาต่อรูปแบบการเรียนรู้ แบบมีส่วนร่วม โดยภาพรวม อยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.66$, S.D. = .575) และหากพิจารณาเป็นรายข้อ ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ การศึกษาหาความรู้นอกห้องเรียนเป็นหน้าที่ของนักศึกษา อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 4.23$, S.D. = .886) รองลงมา การเข้าชั้นเรียนเป็นสิ่งที่คุ้มค่า อยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.18$, S.D. = 1.087) และในชั้นเรียนนักศึกษามักเรียนและทำสิ่งที่อาจารย์มอบหมาย อยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.09$, S.D. = .830) ตามลำดับ

ตารางที่ 4.8 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานระดับความคิดเห็นของนักศึกษาเกี่ยวกับ
รูปแบบการเรียนรู้ 6 แบบ

รูปแบบการเรียนรู้	ระดับความคิดเห็น		
	$\bar{x}$	S.D.	แปลผล
1. แบบอิสระ	3.55	.502	มาก
2. แบบหลีกเลี่ยง	2.68	.729	ปานกลาง
3. แบบร่วมมือ	3.73	.390	มาก
4. แบบพึ่งพา	4.00	.424	มาก
5. แบบแข่งขัน	3.03	.648	ปานกลาง
6. แบบมีส่วนร่วม	3.66	.575	มาก

จากตารางที่ 4.8 พบว่านักศึกษามีความคิดเห็นเกี่ยวกับรูปแบบการเรียนรู้ทั้ง 6 แบบ ดังนี้ รูปแบบการเรียนรู้ที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด 3 ลำดับแรก ได้แก่ แบบพึ่งพา อยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.00$, S.D. = .424) รองลงมา แบบร่วมมือ อยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.73$, S.D. = .390) และแบบมีส่วนร่วม อยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.66$, S.D. = .575) ตามลำดับ ส่วนรูปแบบการเรียนรู้ที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ได้แก่ แบบหลีกเลี่ยง อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 2.68$, S.D. = .729)

ตารางที่ 4.9 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของผลสัมฤทธิ์ทางภาษาอังกฤษของนักศึกษา

ผลสัมฤทธิ์ทางภาษาอังกฤษ	$\bar{x}$	S.D.	แปลผล
ผลสัมฤทธิ์ทางภาษาอังกฤษระหว่าง 2.01 ถึง 3.00	2.58	.252	ปานกลาง
ผลสัมฤทธิ์ทางภาษาอังกฤษตั้งแต่ 3.01 ขึ้นไป	3.30	.221	มาก
ภาพรวม	2.94	.432	ปานกลาง

จากตารางที่ 4.9 พบว่านักศึกษามีผลสัมฤทธิ์ทางภาษาอังกฤษโดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 2.94$, S.D. = .432) เมื่อพิจารณาผลสัมฤทธิ์ในแต่ละระดับพบว่า นักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางภาษาอังกฤษระหว่าง 2.01 ถึง 3.00 อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 2.58$, S.D. = .252) และนักศึกษามีผลสัมฤทธิ์ทางภาษาอังกฤษตั้งแต่ 3.01 ขึ้นไป อยู่ในระดับดี ($\bar{x} = 3.30$, S.D. = .221)

4.3 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างรูปแบบการเรียนรู้และผลสัมฤทธิ์ทางภาษาอังกฤษของนักศึกษา

ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างรูปแบบการเรียนรู้และผลสัมฤทธิ์ทางภาษาอังกฤษของนักศึกษา ดังตารางที่ 4.10 – 4.11

การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างรูปแบบการเรียนรู้กับผลสัมฤทธิ์ทางภาษาอังกฤษ ระหว่าง 2.01 ถึง 3.00 ของนักศึกษา

H_0 : รูปแบบการเรียนรู้กับผลสัมฤทธิ์ทางภาษาอังกฤษระหว่าง 2.01 ถึง 3.00 ของนักศึกษา ไม่มีความสัมพันธ์กัน

H_1 : รูปแบบการเรียนรู้กับผลสัมฤทธิ์ทางภาษาอังกฤษระหว่าง 2.01 ถึง 3.00 ของนักศึกษา มีความสัมพันธ์กัน

สถิติที่ใช้ทดสอบ คือ ค่าสหสัมพันธ์อย่างง่ายของเพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation Coefficient) โดยใช้ระดับความเชื่อมั่น 95% และปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) ก็ต่อเมื่อค่า P – value น้อยกว่าหรือเท่ากับ .05 ผลการทดสอบสมมติฐาน ดังตารางที่ 4.10

ตารางที่ 4.10 ความสัมพันธ์ระหว่างรูปแบบการเรียนรู้กับผลสัมฤทธิ์ทางภาษาอังกฤษระหว่าง 2.01 ถึง 3.00 ของนักศึกษา

รูปแบบการเรียนรู้	ผลสัมฤทธิ์ทางภาษาอังกฤษระหว่าง 2.01 ถึง 3.00		
	r	P - value	ระดับความสัมพันธ์
1. แบบอิสระ	.223	.162	ไม่มีความสัมพันธ์กัน
2. แบบหลีกเลี่ยง	.210	.188	ไม่มีความสัมพันธ์กัน
3. แบบร่วมมือ	-.040	.802	ไม่มีความสัมพันธ์กัน
4. แบบพึ่งพา	-.029	.859	ไม่มีความสัมพันธ์กัน
5. แบบแข่งขัน	-.005	.977	ไม่มีความสัมพันธ์กัน
6. แบบมีส่วนร่วม	.114	.476	ไม่มีความสัมพันธ์กัน
ภาพรวม	.166	.301	ไม่มีความสัมพันธ์กัน

จากตารางที่ 4.10 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างรูปแบบการเรียนรู้กับผลสัมฤทธิ์ทางภาษาอังกฤษระหว่าง 2.01 ถึง 3.00 ของนักศึกษา โดยใช้ค่าสหสัมพันธ์อย่างง่ายของเพียร์สัน พบว่าภาพรวม และรูปแบบการเรียนรู้ 6 แบบ กับผลสัมฤทธิ์ทางภาษาอังกฤษระหว่าง 2.01 ถึง 3.00 ของนักศึกษา มีค่า P – value เท่ากับ .301, .162, .188, .802, .859, .977, และ .476 ซึ่งมากกว่า 0.05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) หมายความว่ารูปแบบการเรียนรู้โดยภาพรวม แบบอิสระ

แบบหลีกเลี่ยง แบบร่วมมือ แบบพึ่งพา แบบแข่งขัน และแบบมีส่วนร่วม กับผลสัมฤทธิ์ทางภาษาอังกฤษ ระหว่าง 2.01 ถึง 3.00 ของนักศึกษาไม่มีความสัมพันธ์กัน

การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างรูปแบบการเรียนรู้กับผลสัมฤทธิ์ทางภาษาอังกฤษ ตั้งแต่ 3.01 ขึ้นไป ของนักศึกษา

H_0 : รูปแบบการเรียนรู้กับผลสัมฤทธิ์ทางภาษาอังกฤษตั้งแต่ 3.01 ขึ้นไปของนักศึกษา ไม่มีความสัมพันธ์กัน

H_1 : รูปแบบการเรียนรู้กับผลสัมฤทธิ์ทางภาษาอังกฤษตั้งแต่ 3.01 ขึ้นไปของนักศึกษา มีความสัมพันธ์กัน

สถิติที่ใช้ทดสอบ คือ ค่าสหสัมพันธ์อย่างง่ายของเพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation Coefficient) โดยใช้ระดับความเชื่อมั่น 95% และปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) ก็ต่อเมื่อค่า P - value น้อยกว่าหรือเท่ากับ .05 ผลการทดสอบสมมติฐาน ดังตารางที่ 4.11

ตารางที่ 4.11 ความสัมพันธ์ระหว่างรูปแบบการเรียนรู้กับผลสัมฤทธิ์ทางภาษาอังกฤษตั้งแต่ 3.01 ขึ้นไปของนักศึกษา

รูปแบบการเรียนรู้	ผลสัมฤทธิ์ทางภาษาอังกฤษตั้งแต่ 3.01 ขึ้นไป		
	r	P - value	ระดับความสัมพันธ์
1. แบบอิสระ	-.154	.350	ไม่มีความสัมพันธ์กัน
2. แบบหลีกเลี่ยง	.024	.887	ไม่มีความสัมพันธ์กัน
3. แบบร่วมมือ	-.226	.166	ไม่มีความสัมพันธ์กัน
4. แบบพึ่งพา	-.085	.606	ไม่มีความสัมพันธ์กัน
5. แบบแข่งขัน	.017	.919	ไม่มีความสัมพันธ์กัน
6. แบบมีส่วนร่วม	-.157	.340	ไม่มีความสัมพันธ์กัน
ภาพรวม	-.156	.344	ไม่มีความสัมพันธ์กัน

จากตารางที่ 4.10 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างรูปแบบการเรียนรู้กับผลสัมฤทธิ์ทางภาษาอังกฤษตั้งแต่ 3.01 ขึ้นไปของนักศึกษา โดยใช้ค่าสหสัมพันธ์อย่างง่ายของเพียร์สัน พบว่า ภาพรวม และรูปแบบการเรียนรู้ 6 แบบ กับผลสัมฤทธิ์ทางภาษาอังกฤษระหว่าง 2.01 ถึง 3.00 ของนักศึกษา มีค่า P - value เท่ากับ .344, .350, .887, .166, .606, .919 และ .340 ซึ่งมากกว่า 0.05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) หมายความว่า รูปแบบการเรียนรู้โดยภาพรวม แบบอิสระ แบบหลีกเลี่ยง แบบร่วมมือ แบบพึ่งพา แบบแข่งขัน และแบบมีส่วนร่วม กับผลสัมฤทธิ์ทางภาษาอังกฤษตั้งแต่ 3.01 ขึ้นไปของนักศึกษา ไม่มีความสัมพันธ์กัน